

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0
10 mm
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90

1850

N° 76.

[Wolff, Simon Olavus]

Den nyeste

Nationalfang.

V box 9: 253

67/5637

Hvor herligt er mit Fødeland!
Det havomkrandsste gamle Norge.
Skue disse stolte Klippeborge,
Som evig trodsed Tidens Land;
Urverdens gamle Bantastene,
Der gjennem Klodens Storme ene
Som Kæmper end, i Brynjer blaae,
Med Solverhjelm om Isen staae!

Da Nafathor saae Norges Fjeld,
Sin Kongestol han der opreiste;
De Kæmper, som mod Skye kneiste,
De huede hans Heltesjel.
Naar hoit i Skye sin Bogn han hjorte,
Sin Hyldest han fra Klippen herte;
De Kæmpestemmer hyldeb Thor,
Da var der Helteold i Nord!

Da seer jeg, hvor min Normand gif
I Stormgang, fast saa Jorden høved;
Ham Deden var en Mee, som høved
Udi hans Arm, med Freias Blik,
Dg i en Runddands over Balen
Ham høved op til Gudfalsen;
Dg end i Livets Afstedstund
Et Drapa quad den blege Mund!

Jeg har de gamle Sagn saa her!
Naar Luren gjennem Dalen toner
Bemodigt mellem Birkenes Kroner,
Da drommer jeg om Blod paa Sværd.
Naar Fossen vildt fra Klippen stummer,
Sin monotone Bas den brummer,
Da tykkes mig, jeg horer Klang
Af Baabenstorm og Skjaldefang.

I Fjeldets Son endnu jeg seer
Et Skud af gamle Kæmpestemmen;
I Diet funkler Heltesflammen,
Som freidig kun ad Faren leer.
I Nigens Dine blaae jeg stuer
Ushylbighed og Sjofnas Luer,
Dg Ibund. evig unge Vaar
Paa hendes Kinder farvet staaer.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0 mm

0

10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90

Sa! herligt er mit Fødeland,
Det gamle Klippesafte Norge
Med Sommerdal og Winterborge,
Der evig trodse Tidens Land!
Om Kloden roffes end, dets Fjelde
Skal Stormen dog ei kunne fælde,
Som Bauta end de skulle staae,
Og vise, hvor vort Norge laae!
